

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.5.2006
KOM(2006) 246 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG
EUROPA-PARLAMENTET**

Forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Prognostisering og forvaltning af fiskerimuligheder	4
2.1.	Rådgivningsmetoder og databehov	4
2.2.	Nuværende procedure	4
2.3.	Aktørernes holdning	6
3.	Anbefalinger til forbedring af ordningen	6
3.1.	Ændring af fangståret	6
3.2.	Ændring af den videnskabelige tidsplan for bestandsvurderinger	7
3.3.	Tredjelandsaspekter	7
3.4.	Fremrykket samråd med EU-aktører om fiskeriforvaltningsbeslutninger	8
3.5.	Ændring af tidsplanen for lovgivningsmæssige forslag og beslutninger	9
3.6.	Adskillelse af kvoteforordninger fra andre forvaltningsinstrumenter	10
4.	Konklusioner: En ny tidsplan for fiskeriforvaltningsdrøftelserne	11

1. INDLEDNING

For at sikre ”udstrakt inddragelse af de berørte parter i alle stadier af politikken lige fra udarbejdelse til gennemførelse” (artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002) må de nuværende procedurer for vedtagelse af årlige beslutninger om EF’s fiskeriforvaltning ændres.

EF-fiskernes fiskerimuligheder fastsættes normalt årligt på et rådsmøde (landbrug og fiskeri) i slutningen af december. Den vedtagne forordning træder så i kraft den 1. januar året efter. I forordningen fastsættes der TAC’er og kvoter for medlemsstaterne, tilladt fiskeriindsats pr. redskabstype og pr. område samt visse tekniske foranstaltninger vedrørende de fiskeredskaber, det er tilladt at anvende i det pågældende år.

Rådet træffer som fastsat i traktaterne beslutning på baggrund af et forslag fra Kommissionen. Indtil nu har Kommissionen fremlagt sit forslag meget sent på året, så der kan tages hensyn til de nyeste videnskabelige og tekniske data. Med en sådan tidsplan er der meget kort tid til rådighed til samråd med aktørerne.

Mange fiskebestande er meget nedfiskede, og derfor har det på det seneste været nødvendigt at træffe mere vidtrækkende bevarelsesforanstaltninger. TAC-nedsættelser alene har vist sig ikke at være nok, og det har vist sig at være nødvendigt at træffe en hel række foranstaltninger, herunder foranstaltninger til indsatsforvaltning, tekniske foranstaltninger og kontrol- og overvågningsbestemmelser. Det har vist sig at være vanskeligt at definere sådanne foranstaltninger på den korte tid, der er til rådighed til den årlige beslutningsproces beskrevet ovenfor.

Kommissionen holdt i 2005 uformelle samråd med aktører og medlemsstater om alternative arbejdsmetoder til forberedelse af EF’s fiskeriforvaltningsbeslutninger. Mange medlemsstater var parate til at overveje ændringer, selv om de fleste dog ikke var så varme på idéen om at ændre TAC-perioden. Kommissionen blev anmodet om at undersøge mulighederne for at indhente videnskabelig rådgivning om fiskeriforvaltning tidligere på året. En række medlemsstater opfordrede Kommissionen til på et tidligt tidspunkt at indlede drøftelser med de regionale rådgivende råd om spørgsmål i forbindelse med beslutningerne om fiskerimuligheder. Visse medlemsstater mente dog, at det tidspres, der er indbygget i det nuværende system, fremmede en effektiv beslutningstagning.

Kommissionen har allerede taget skridt til at begrænse ophobningen af fiskeriforvaltningsbeslutninger i slutningen af året. I 2005 forelagde Kommissionen tidligere på året et særskilt forslag vedrørende TAC’er for bestande i Østersøen. Der blev hele året igennem ført drøftelser med medlemsstaterne med henblik på at forberede beslutninger om indsatsforvaltning, fastsættelse af TAC’er og andre tilknyttede spørgsmål. TAC’er for dybhavsarter fastsættes allerede ved en særskilt forordning for to år ad gangen.

Det er nødvendigt med yderligere forbedringer, især for at sikre et meningsfuldt samråd med aktørerne. I dette dokument foreslås der en ny arbejdsmetode til forberedelse af Rådets beslutninger om de årlige fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser i Fællesskabet. Formålet er at forbedre samrådet med aktørerne og samordningen mellem Kommissionen, medlemsstaterne og de videnskabelige rådgivere om de langsigtede fiskeriforvaltningsmål og midlerne til at nå dem, inden Kommissionen fremlægger forslag til årlige fiskeriforvaltning. Tidsplanen for fremlæggelsen af Kommissionens forslag bør også ændres, i hvert fald delvis.

Udbredt samråd med aktørerne vil ikke få nogen indvirkning på Kommissionens initiativret. Formålet med sådanne samråd er at give Kommissionen et bedre videngrundlag for udarbejdelse af forslag og at få råd fra aktørerne.

2. PROGNOTICERING OG FORVALTNING AF FISKERIMULIGHEDER

2.1. Rådgivningsmetoder og databehov

Det rådgivnings- og forvaltningssystem, der generelt anvendes i EF's fiskeriforvaltning, blev udviklet samtidig med den fælles fiskeripolitik i begyndelsen af 1980'erne. Dengang anså man ikke fiskebestandene for at være i fare, og det handlede ikke så meget om at forvalte en bæredygtig udvikling af fiskeriet som om at forudsige, hvor meget de enkelte fiskebestande kunne befiskes på kort sigt og på baggrund heraf så at fastsætte nationale kvoter og relativt stabile fangstandele.

Den kortsigtede fangstorienterede rådgivning fra videnskabelige organer såsom ICES afspejlede denne tilgang til tingene. Rådgivningen blev givet ud fra den forventede fangst ved uændret fiskeridødelighed, forudsat at en bestands størrelse ikke kom under sikre biologisk grænser.

Med udviklingen af forsigtighedsprincippet i fiskeriforvaltningen efter vedtagelsen af FN-aftalen fra 1995 om fælles fiskebestande gik rådgivningen på, hvor meget der kunne fanges, uden at det gik ud over bestandenes biogydemasse på kort sigt, eller uden at fiskeridødeligheden blev så høj, at den ville udgøre en ekstremt stor risiko for gydebestanden på længere sigt. I 2002 indarbejdede EF forsigtighedsprincippet og gennemførelsen af den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltningen i rammeforordningen om den fælles fiskeripolitik. Endvidere forpligtede EF og dets medlemsstater sig i 2002 til at opretholde bestande på og genoprette bestande til niveauer, der giver højt udbytte, jf. Johannesburg-gennemførelsesplanen, der blev vedtaget i 2002 på verdensstopmødet for bæredygtig udvikling.

2.2. Nuværende procedure

EF-traditionen med fiskeriforvaltning baseret på kortsigtet prognosticering har utilsigtet gjort beslutningstagningen vanskeligere.

For det første fordi der er tale om kortsigtede beslutninger frem for langsigtede, hvilket har lagt hindringer i vejen for en ordentlig drøftelse af langsigtet forvaltning. Dette erkendte man under reformen af den fælles fiskeripolitik, og det resulterede i, at der blev skabt et retsgrundlag for langsigtet forvaltning¹.

For det andet har det betydet, at de kortsigtede prognosticeringer nødvendigvis må være så nøjagtige som muligt. Dette har betydet, at de videnskabelige vurderinger må udskydes til senere på året, så man kan anvende de nyeste undersøgelsesdata ved prognosticeringen.

For det tredje har det generelt høje fiskeritryk resulteret i en situation (især i det demersale fiskeri), hvor en stor del af fangsterne i et givet år består af ungfisk, der ikke var til rådighed for fiskeriet året før. Dette har øget behovet for at anvende ”sidsteøjeblikks”-undersøgelser til fangstprognosticering.

For det fjerde er det for en række vigtige bestandes vedkommende (fx torskebestande i Nordsøen, Kattegat, Det Irske Hav og Østersøen, rødspætte i Skagerrak og Kattegat, kuller i Nordsøen og ansjos i Biscayabugten) således, at kun en lille del af fiskebestanden overlever fra det ene år til det andet. Dette kan give ustabile fiskerimuligheder, fordi rekrutteringen kan svinge markant fra år til år. Fx ændredes TAC'en for nordsøkuller i gennemsnit med 32 % pr. år i perioden 1988-2005. Det er vanskeligt at forvalte store udsving i fiskerimulighederne, både hvad angår markedet for fisk og fiskernes beskæftigelse.

Dette problemkompleks har resulteret i, at tidsplanen for gennemførelse af videnskabelige analyser og vedtagelse af beslutninger er blevet meget sammenpresset for de fleste demersale fiskebestandes vedkommende:

- i september afsluttes de sidste undersøgelser og dataene analyseres om bord på forskningsskibene
- i begyndelsen af oktober afsluttes de videnskabelige vurderinger og resultaterne forelægges for Den Rådgivende Komité for Forvaltning af Fiskeriet under Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES)
- sidst i oktober fremsætter ICES henstillinger til kunderne, som er EF, Norge, Island, NEAFC og andre
- i november analyseres den videnskabelige rådgivning af Kommissionen, som også konsulterer Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri og aktørerne, og der forhandles med Norge og andre kyststater om fælles bestande
- i begyndelsen af december vedtager Kommissionen sit forslag til forordning om fastsættelse af fiskerimuligheder, og medlemsstaterne, de regionale rådgivende komitéer og aktørerne drøfter det
- midt i december vedtages forordningen af Rådet.

---

¹ Artikel 5 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 388 af 31.12.2002, s. 59).

I 2004 og 2005 indledte Kommissionen tidligt (fra årets begyndelse) drøftelser med medlemsstater og aktører om en række tekniske spørgsmål i forordningen om fastsættelse af fiskerimuligheder. På disse "front-loading"-møder drøftede man bl.a. tekniske foranstaltninger, indsatsforvaltningsordninger og lukkede områder i detaljer. Denne proces lettede beslutningstagningen om tekniske spørgsmål i 2005, især for så vidt angår gennemførelse af fiskeriindsatsforvaltning.

2.3. Aktørernes holdning

Den Regionale Rådgivende Komité for Nordsøen er blevet hørt om eventuel ændring af den årlige tidsplan for beslutningstagning. Det vigtigste for aktørerne har været, at der afsættes mere tid til overvejelserne om, på hvilke betingelser TAC'erne kan tages, navnlig for så vidt angår tekniske overgangsforanstaltninger og indsatsforvaltningsordninger.

Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA) har sagt, at den er parat til at overveje en ændring i tidsplanen for forordningerne om fastsættelse af fiskerimuligheder, forudsat at ændringen sker gradvis. ACFA stillede sig positiv til idéen om at gennemføre mellemlange strategier (herunder især en grænse for TAC-udsving på 15 %) med større inddragelse af aktørerne, og for visse bestande kunne der indhentes videnskabelig rådgivning med større intervaller, og der kunne fastsættes TAC'er for længere perioder (det er allerede tilfældet for jomfruhummer og dybhavsarter). Ligesom for Den Regionale Rådgivende Komité for Nordsøen var det, der optog ACFA mest, at sikre mere tid til at drøfte betingelserne for udnyttelse af TAC'er såsom tekniske foranstaltninger og nærmere enkeltheder om gennemførelsen af indsatsforvaltning. ACFA gik ikke ind for at dele TAC- og kvotepakken op i særskilte dele og mente ikke, at man kunne komme uden om at vedtage en samlet pakke sidst på året.

ACFA var parat til at overveje muligheden af at ændre fangståret, så det går fra fx 1. april i stedet for 1. januar, men var samtidig enig med Kommissionen i, at det kun kunne lade sig gøre, hvis andre kyststater ville gå med til det.

3. ANBEFALINGER TIL FORBEDRING AF ORDNINGEN

3.1. Ændring af fangståret

TAC'er fastsættes for øjeblikket for et kalenderår fra den 1. januar både i EU og i de omkringliggende tredjelande. Det er måske muligt at ændre denne forvaltningsperiode, så den løber i tolv måneder fra en anden dato. Det ville give nogle fordele for specifikke bestande, hvor fangstsæsonen ikke naturligt slutter ved kalenderårets udgang. Hvert fiskeri har sin sæson, så et ændret fangstår ville måske nok afhjælpe visse tidsmæssige problemer i nogle fiskerier, men ville så måske skabe nye problemer i andre fiskerier. Det bør nok overvejes, om det ikke er nødvendigt at indføre forskellige fangstår for forskellige bestande, hvis man vil opnå en egentlig samlet gevinst. Dette ville medføre betydelige administrationsomkostninger. Kommissionen mener generelt, at denne løsning bør undgås på kort sigt, hvis der kan opnås samme resultat med alternative løsninger.

3.2. Ændring af den videnskabelige tidsplan for bestandsvurderinger

Kommissionen modtager for øjeblikket videnskabelig rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri på basis af vurderinger og rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd. Der rådgives på to forskellige tidspunkter:

- i juni for dybhavsarter, bestande i Østersøen og en række silde- og brislingebestande
- i oktober for makrel, jomfruhummer og de fleste demersale flad- og rundfiskarter.

Kommissionen har indledt drøftelser med ICES og STECF om, hvilke muligheder der er for at give rådgivning om flere bestande i juni i stedet for i oktober. Det må i givet fald sikres, at rådgivning om bestande, der fanges sammen i blandede fiskerier, gives samtidig for at sikre konsekvens. Det erkendes også, at rådgivning på et tidligere tidspunkt i visse tilfælde giver mindre præcise prognoser, men dette vil man måske godt kunne leve med. Kommissionen har også forespurgt, om der kan gives rådgivning lidt tidligere på året allerede fra 2007.

ICES er ved at foretage en grundig evaluering af, hvilke muligheder der er for at ændre tidsplanen for bestandsvurderinger og rådgivning for at imødekomme Kommissionens behov. Denne evaluering omfatter bl.a. følgende: virkningerne af enhver ændring med hensyn til præcisionstab for de forskellige bestande, når rådgivning gives tidligere for flerårige vurderinger og flerårig forvaltning; mere strategiske rådgivningsprodukter; protokoller for ikke-planlagte opdateringer af vurderinger og/eller rådgivning, når nye oplysninger viser, at der er behov herfor; den videnskabelige arbejdsstyrkes muligheder for at gennemføre vurderings- og rådgivningsprocessen på kortere tid. På basis af denne evaluering vil Kommissionen så indgå aftaler med ICES om en revideret rådgivningsproces fra 2007.

Hvad angår rådgivning i 2006 vil ICES overveje mulighederne for at indføre en midlertidig procedure for rådgivning, baseret på de seneste vurderinger og rådgivning fra ACFM, der giver mulighed for justeringer, hvis nye oplysninger skønnes at være så vigtige, at rådgivningen må ændres markant. I 2006 er der den væsentlige forhindring, at leverandørerne af data og sagkundskab, dvs. de nationale fiskeriforskningsinstitutter, har planlagt deres ressourceforbrug lang tid i forvejen, hvilket gør det vanskeligt for disse institutter at levere data tidligere end planlagt eller at lave mødetidsplanen om.

3.3. Tredjehandsaspekter

Som det er nu, besluttes forvaltningsforanstaltninger for bestande, der forvaltes sammen med Norge (nordsøtors, rødspætte, sej, sild og hvilling), og for bestande, der normalt forvaltes sammen med andre kyststater (blåhvilling, atlantisk-skandinavisk sild og makrel), samt foranstaltninger vedtaget i NEAFC (dybhavsarter, makrel og rød fisk) i november. Der er tradition for at lave en foranstaltningspakke, der består af forvaltningsforanstaltninger såsom TAC'er, tekniske foranstaltninger, kontrolforanstaltninger og overførsler for at sikre såvel biologisk kohærens som politisk ligevægt.

Kommissionen vil indlede drøftelser med andre kyststater om at rykke nogle af disse beslutninger frem til tidligere på året. Nogle af disse fælles beslutninger kræver, at man har de allernyeste videnskabelige oplysninger til rådighed, mens det for andre ikke er så vigtigt, hvilket måske giver visse muligheder for ændringer.

3.4. Fremrykket samråd med EU-aktører om fiskeriforvaltningsbeslutninger

Forvaltningsbeslutninger kan forberedes bedre, og der kan holdes bredere samråd end i dag. Selv om skøn over rekrutteringens størrelse først kan opstilles sent på året, er der dog en række generelle karakteristika ved fiskeriet, der kendes i forvejen, såsom fiskeridødelighed og fiskeriindsats i forhold til forsigtighedsgrænser, erhvervets markedsefterspørgsel og interaktionen med andre arter i fiskeriet. Forberedelsen af forvaltningsbeslutninger kan forbedres gennem kommissionsforslaget om "fangstregler", der bliver afgørende for, hvilke TAC-beslutninger der skal træffes. Sådanne fangstregler, som Rådet allerede har vedtaget i genopretnings- og forvaltningsplaner for individuelle bestande, kunne fx omfatte:

- regler for TAC-udsving fra år til år
- regler for nedbringelse af fiskeridødelighed til et bæredygtigt niveau
- justering af fiskeriindsatsen (havdage) i tråd med fiskeridødeligheden (den andel, som de fisk, der fanges i løbet af året, udgør af den samlede mængde fisk i havet).

En forvaltningsmetode baseret på fangstregler kan i princippet udvides til at gælde for alle bestande, der forvaltes af EF. Det ville have den fordel, at der bliver mere tid til at drøfte mål, og hvordan de kan nås. Samtidig med at ICES og STECF arbejder på at finjustere deres videnskabelige skøn over de nøjagtige mængder fisk, kunne der finde drøftelser sted med aktørerne om forvaltningsprincipper.

Ideelt set bør sådanne fangstregler vedtages som en del af rådsforordninger om de vigtigste fiskerier og fiskebestande, og de ville ikke blive ajourført særligt ofte. På kort sigt er det dog nødvendigt for EF at drøfte passende procedurer for fastsættelse af TAC'er for de bestande, som der ikke er vedtaget langsigtede planer for.

Det kan ske på følgende måde:

Kommissionen fremsætter i april som et første skridt en principerklæring om dens planer for fastsættelse af TAC'er for det følgende år. I erklæringen redegøres der for Kommissionen strategi og arbejdshypoteser for forvaltning ud fra tendenserne i den nyeste videnskabelige rådgivning (dvs. den videnskabelige rådgivning for året før). Erklæringen indeholder elementerne i en generisk tilgang såsom fx:

- a) En forpligtelse til gradvis at bringe bestandene op på det ideelle niveau for, at de kan udnyttes bæredygtigt, samtidig med at de giver højt udbytte.
- b) TAC'er og indsats for det følgende år skal fastsættes efter reglerne i genopretningsplaner eller langsigtede forvaltningsplaner, hvor sådanne findes, eller efter princippet om, at fiskeridødeligheden ikke må øges for bestande, hvor dødeligheden overstiger det niveau, der ville give højt udbytte på lang sigt.

- c) Bestande på samme udnyttelses- eller nedfiskningsniveau skal behandles ens.
- d) Regler for TAC-udsving fra år til år, idet det dog i særlige situationer kan være nødvendigt med større ændringer for specifikke bestande.

Kommissionen ville for de vigtigste kommercielle fiskebestande illustrere sin tilgang med praktiske eksempler, der viser, hvordan tilgangen omsættes til TAC'er eller indsats, idet det forudsættes, at den videnskabelige rådgivning for det følgende år ville være den samme som for det indeværende år. (Teksten må indeholde en advarsel om, at "illustrationerne" i visse tilfælde kan blive markant påvirket af kommende videnskabelig rådgivning om fx den seneste rekruttering til bestanden).

For bestande, der er omfattet af allerede eksisterende genopretnings- og forvaltningsplaner, vil der blive opstillet skøn over TAC'erne ved automatisk at anvende bestemmelserne i sådanne langsigtede planer.

Principerklæringen kommer ikke til at indeholde Kommissionens forhandlingsposition, for så vidt angår EF's deltagelse i regionale fiskerierorganisationer.

Der kan så i løbet af sommeren finde samråd sted med de regionale rådgivende råd og medlemsstaterne på basis af Kommissionen principerklæring. Dette vil fremme og styrke "front-loading"-processen og give aktørerne mulighed for at gå ind i en mere strategisk debat om fiskeriet. Der kan så også finde en politisk debat sted i Rådet i oktober, hvor Rådet vil blive anmodet om at kommentere den strategi, som Kommissionen har foreslået, idet der tages hensyn til de regionale rådgivende råds holdning.

3.5. Ændring af tidsplanen for lovgivningsmæssige forslag og beslutninger

Det er ikke nødvendigt at samle Kommissionens forslag om den årlige fiskeriforvaltning i én pakke, der omfatter alle ressourcer.

De bestande, for hvilke prognosticeringen afhænger kraftigt af de nyeste videnskabelige skøn (og andre bestande, som de fanges sammen med), vil fortsat skulle behandles i årets slutning. For andre længerelevende bestande vil beslutningsprocessen kunne rykkes frem. Hvis bestande ikke overudnyttes og er så store, at der er en væsentlig "bestands-overførsel" fra år til år, giver de seneste undersøgelsesresultater kun relativt få yderligere oplysninger om fiskerimulighederne det følgende år. For bestande med lavere fiskeridødelighed kan der udarbejdes forslag og træffes beslutninger på et tidligere tidspunkt.

Kommissionen foreslår derfor følgende totrinstitgang til de årlige fiskeriforvaltningsbeslutninger:

1. trin (juni-oktober)

- i) For fiskebestande, der forvaltes af EF alene, og for hvilke videnskabelig rådgivning fra ICES foreligger i juni, vil Kommissionen indhente udtalelse fra de relevante regionale rådgivende råd om de relevante TAC'er i juni og juli. Kommissionen vil så udarbejde et forordningsforslag i begyndelsen af september. De pågældende TAC'er vil så kunne vedtages af Rådet i oktober. Som det er nu, udarbejdes der et særskilt forslag til retsakt for bestande i Østersøen og for dybhavsarter. Denne tilgang kan i fremtiden udvides til også at omfatte pelagiske bestande, der forvaltes af EF alene, og til blåhvillingebestande, makrelbestande og fælles sildebestande (hvis man tidligt nok bliver enige med andre kyststater).

2. trin (oktober-december)

- ii) For ”rekrutteringsafhængige” fiskerier, hvor bestanden af fisk, der er til rådighed til fangst i et givet år, består af ungfisk, der for nyligt er rekrutteret til bestanden, kommer man ikke uden om fortsat først at fastsætte TAC'er, når den tilkommende årgangsstyrke kan vurderes. Dette vil betyde, at Kommissionen først kan fremlægge sit forslag, når ICES' efterårsrådgivning foreligger (for øjeblikket i oktober med mulighed for fremover at rykke datoen lidt frem). Dette betyder kun en meget lille ændring i tidsplanen for Kommissionens fremlæggelse af forslag (sidst i november). Det foregående samråd med aktørerne og Rådet på basis af Kommissionens principerklæring skulle imidlertid gøre samrådet med aktørerne om den nyeste videnskabelige rådgivning lettere. Det endelige kommissionsforslag kommer således ikke til at indeholde overraskelser for aktørerne. Dette 2. trin vil også omfatte TAC'er og midlertidig anvendelse af tekniske foranstaltninger, som måtte blive vedtaget på årsmøderne i regionale fiskeriorganisationer såsom NAFO, ICCAT, CCAMLR og NEAFC.

3.6. Adskillelse af kvoteforordninger fra andre forvaltningsinstrumenter

Aktører og medlemsstater har antydnet, at forhandlingsprocessen kompliceres, hvis reglerne for begrænsning af fiskeriindsatsen indarbejdes i den årlige fiskeriforvaltningspakke, og at sådanne regler bør fastsættes ved en særskilt forordning.

Kommissionen er enig i, at de nærmere bestemmelser for måling, overførsel og overvågning af fiskeriindsats kan fastsættes ved en særskilt forordning. Selve fiskeriindsatsbegrænsningen må dog fortsat fastsættes som led i den årlige beslutningstagning.

Eftersom de nuværende EF-regler for begrænsning af fiskeriindsatsen vil blive taget op til fornyet overvejelse som en del af den planlagte revision af genopretningsplanen for torsk, der starter senere i år, mener Kommissionen, at man bør vente indtil 2007 med at foreslå en ny og særskilt forordning om EF-regler for forvaltning af fiskeriindsatsen.

4. KONKLUSIONER: EN NY TIDSPLAN FOR FISKERIFORVALTNINGSDRØFTELSENE

For at udvide mulighederne for dialog og debat om EF's fiskeriforvaltning kan der opstilles følgende tidsplan:

Dato	Handling
April	Kommissionen offentliggør sin "principerklæring" om fastsættelse af fiskerimuligheder for det følgende år. Der indledes en dialog med fiskerierhvervet om fiskeripolitiske spørgsmål, og denne dialog fortsætter resten af året. I dialogen indgår der drøftelse af fangstreglerne for TAC'er og fiskeriindsats samt andre tekniske spørgsmål som fx indsatsforvaltning.
Begyndelsen af juni	ICES og STECF giver videnskabelig rådgivning om visse bestande (især bestandene i Østersøen, pelagiske bestande og (hvert andet år) dybhavsarter.
Juni-juli	Kommissionen holder samråd med de regionale rådgivende råd om EF-fiskeripolitikens anvendelse på de bestande, der er omfattet af "juni-rådgivningen". Der forhandles med tredjelande om pelagiske bestande, der forvaltes i fællesskab, hvis de pågældende tredjelande vil forhandle.
Begyndelsen af september	Kommissionen fremsætter sit forslag til forordning om fiskerimuligheder for de bestande, der er omfattet af "juni-rådgivningen".
Oktober	Rådet vedtager en forordning om TAC'er for de bestande, der er omfattet af "juni-rådgivningen". ICES og STECF giver videnskabelig rådgivning om de øvrige bestande. Drøftelserne med aktørerne om de fiskeripolitiske muligheder og den nyeste videnskabelige rådgivning om de bestande, der er omfattet af "oktober-rådgivningen", fortsætter.
November	Forhandlinger med Norge og andre kyststater om de bestande, der er omfattet af "oktober-rådgivningen". Kommissionen tager hensyn til drøftelserne med de regionale rådgivende råd, når den udarbejder sit andet forslag om fiskerimuligheder, der skal fremlægges sidst i november.
December	Rådet vedtager en forordning om fiskerimuligheder for de bestande, der er omfattet af "oktober-rådgivningen".
Januar	Forordningerne om fiskerimuligheder træder i kraft for det nye kalenderår.